

[Gert Petersen]

spørgerne her et krav, som ikke lader sig gennemføre, og ved at stille det krav og gøre det til noget centralt siger man også, at når det ikke lader sig gennemføre, må vi sige nej til flygtningene.

Det kan vi naturligvis ikke være med til i SF, og vi stemmer med stor glæde imod dette dagsordensforslag.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

I Fremskridtspartiet finder vi det helt naturligt, at der er rejst en forespørgselsdebat om flygtningelandsbyerne og flygtningecentrene. Man kunne dog måske udtrykke en vis forsigtig undren over, at det netop er Det Konservative Folkeparti, der har rejst debatten, for som det er påpeget, var det jo hr. Helge Adam Møllers partifælle, daværende miljøminister Per Stig Møller, der var den egentlige arkitekt bag flygtningelandsbyerne. Det var KV-regeringen, der planlagde, forberedte og iværksatte de første skridt til, at der skulle etableres flygtningelandsbyer, selv om man satte væsentlige elementer af plan- og miljølovgivningen ud af kraft, og det hører med i billedet, når historien om flygtningelandsbyerne skal skrives.

Det hører også med i det historiske billede, at det kun var Fremskridtspartiet, der advarede mod disse flygtningebyer og påpegede de problemer, der ville opstå, og som vi efterfølgende har set er opstået og fortsat opstår mange steder. Da vi under debatten i dag i nogen grad har fjernet os fra emnet i de foregående indlæg og i stedet beskæftiget os med de midlertidige opholdstilladelser, hører det også med her, at det var KV-regeringen, der var arkitekten bag forslaget, og det var kun Fremskridtspartiet, der klart gjorde opmærksom på, at når de første to år var gået og midlertidigheden udløb, ville der være stærke ønsker om at fjerne midlertidigheden og gennemføre permanente opholdstilladelser.

Og så hører det selvfølgelig også med i billedet, når historien skal skrives, at befolkningens store flertal aldrig har accepteret den flygtningepolitik, der har medført opførelsen af flygtningelandsbyerne. Den foregående ordfører, hr. Gert Petersen, hævdede, at folkeviljen betød ingenting her, men at det afgørende var, hvad de 179 medlemmer her i salen fandt rigtigt. Men folkeviljen betyder altså ligegodt en hel del, og her drejer det sig ikke kun om

Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives vælgere; langt ind i Socialdemokratiets og de andre regeringspartiers rækker, ja, sikkert også ind i SF's rækker, har et meget betydeligt antal vælgere ikke accepteret og vil ikke acceptere regeringens flygtningepolitik.

Det første af de problemer, der opstår i forbindelse med flygtningelandsbyerne, er, at planlovgivningen er sat ud af kraft. Det er ubegribeligt i kommunerne, og det er ubegribeligt for borgerne, at så væsentlige dispositioner som etablering af nye flygtningelandsbyer i landområder kan ske uden nogen som helst planlovmæssige garantier. Hvorfor har man i det hele taget en planlovgivning, hvor alle væsentligere bygge- og anlægsarbejder underkastes høringsrunder og underkastes en række væsentlige garantier? Hvorfor har man det, når man med et snuptag blot kan etablere en hel landsby for 350 mennesker uden at spørge nogen som helst? Nu ser vi den ene landsby efter den anden skyde op; foreløbig er omkring 30 landsbyer taget i brug, og desuden er der spredt godt 150 centre ud over landet, og flere bliver planlagt: Hjørring, Arden, Hadsund og flere andre steder i Jylland samt Holbæk, og der er flere i støbeskeen.

Og det, man ikke taler om, og som slet ikke har været berørt i dag, er mange af de følgeproblemer, som opstår. Jeg skal nævne nogle få af dem. Der er den organiserede kriminalitet, som vi oplever for tiden f.eks. i Sandholmløjren. I dagspressen peger kriminalinspektør Hakon Jørgensen på, at der tegner sig et stadig mere tydeligt mønster af organiseret kriminalitet blandt russiske og baltiske asylsøgere, og Allerøds borgmester, Eva Nejstgaard, har påpeget, at regeringen slet ikke har forstået omfanget af dette problem. Men der er mange andre følgeomkostninger, som tilsyneladende er tabuemner i hele debatten; f.eks. må vi inden for social- og sundhedsområdet regne med en langt stærkere belastning af faciliteterne med kvalitetsforringelse til følge. Med den vanskelige situation, som flygtningene notorisk lever i, vil vi komme til at opleve betydelige behov for psykologindsats, rådgivning, hjælp til misbrugergrupper, særlig indsats for analfabeter, arbejdsledige og andre grupper.

Og værre endnu bliver det, når årene går, hvis en væsentlig del af flygtningene bliver her efter familiesammenføringer, og når de når